

jeg holdt mig tilbage fra at tage Ordet, idet det blev fyldestgørende besvaret fra anden Side. Naar man kommer med stærke Behreidelser overfor Lønningsudvalget, tror jeg, at det hovedsagelig beror paa, at ærede Medlemmer have meget mere Lyst til at kritisere end til. . .

Anden Viceformand (Høgsbro): Den ærede Ordfører maa dog vistnok erindre, at Lønningsudvalgets Arbejder ikke ligge for til Behandling her.

Ordføreren (Steenstrup): Ganske vist gjør det det ikke, men Lønningsudvalgets Arbejde blev kritiseret under Finantslovsbehandlingen, saa jeg troede ikke, at det var af Veien maaste at sige et Par Ord her ved denne Lov, der jo staar i Forbindelse med Retsbetjentlønningsloven, som ogsaa ligger under Lønningsudvalgets Behandling. Jeg skal forresten ikke komme mere ind paa Lønningsudvalgets Arbejde, men lade det ligge. Jeg vil da sige, at det ikke er noget talnemligt Arbejde at være Ordfører i denne eller i den anden Sag. Det her foreliggende Stof viser, i hvor høi Grad overbreven denne skarpe Kritik er overfor Kontorholdsudvalget. Her er 58 Embeder, — 57 paa selve Lovforslaget og eet Embede, som den høitæredede Minister senere har sat frem, nemlig Embedet som Birkedommer i Kjøbenhavns Amts Søndre Birk — og da samtlige Embeder af den Art i Landet er omtrent hundrede og nogle og tredive, ville de ærede Herrer se, at omtrent Halvdelen af disse Embeder foreligger til Revision med Hensyn til Kontorholdsspørgsmaalet. Naar man nu ser, at Udvalgets Realitetsændringer gaa ud paa at nedsette 8 Poster af disse 58 med et samlet Beløb af 648 Kr. overfor et Kontorholdsvederlag af mellem 150—200,000 Kr., viser det sig, at de Nedsettelse, Udvalget bringer i Forslag, udgjøre omtrent $\frac{1}{3}$ pCt. af det hele Beløb. Der hører gjennemsnitlig til hvert Embede 3,000 Kr. i Kontorhold, saa at altsaa Differencen mellem den høitæredede Minister og Udvalget ligger mellem 3,000 og 3,010 Kr.; men man kan da saa heller ikke reise Behreidelse mod Udvalget for Kniberi paa dette Omraade, ialtsald ikke iaar, og jeg tror forresten heller ikke i tidligere Tid. Skulde en Behreidelse ramme Nogen, maatte det da være den høitæredede Minister; men jeg tror forresten ogsaa, at han er ganske uskyldig. Det viser sig nemlig, at nogle af de sidst bevilgede Kontorholdsvederlag i mange Tilfælde ere blevne nedsatte; i endnu flere Tilfælde er det Kontorhold, som af den høitæredede Minister er foreslaaet, akkurat det samme som tidligere, altsaa hverken blevet nedsat eller forhøjet. Dette viser mere end noget Andet, at man virkelig ikke i Kontorholdsudvalget er saa streng, som det ofte siges. Det er, som sagt, kun 8 forskellige Smaaændringer i Realiteten, Udvalget stiller. Jeg skal ikke omtale

dem specielt, medmindre den høitæredede Minister specielt skulde omtale nogen af dem; jeg er temmelig overbevist om, at den høitæredede Minister vil finde dem alle temmelig rimelige, ligesom jeg er vis paa, at den høitæredede Minister er fornøjet med, at der ikke er nedsat en eneste Dre paa Kontorholdet til det sidst omhandlede Embede i Søndre Birk. Foruden disse Realitetsændringsforslag er der en anden Art Ændringsforslag, som fra Flertallets Side gaar ud paa at afværge, at Loven faaer en Affattelse modst tidligere, i det man nemlig har villet holde Spørgsmaalet om Portogodtgjørelsen paa samme Standpunkt som i de andre Kontorholdslove. Jeg skal nu her bemærke — jeg antager ikke, at den høitæredede Formand mener, at jeg i saa Henseende gaar udenfor Dagsordenen — at det ikke alene er dette Udvalg, men ogsaa Lønningsudvalget, som gennem den hele Masse forskellige Lønningslove og Kontorholdsgodtgjørelseslove, der have været det forelagte, har fastholdt stadig som ufravigeligt Princip, at Portoer ligesom andre Kontorudgifter skulde bevilges efter speciel Lov og ikke efter Regning. Naar altsaa det høie Folkething idag skal afgjøre, om vi skulle gjøre Forandringer i dette Portospørgsmaal, afgjør Thinget, hvis det gaar i en anden Retning end tidligere, tillige, at dets hidtidige Afstemninger ere gaaede i en anden Retning, end det idag villiger; thi det har været et fast, gjennemgaaende Princip ved alle de Lønningslove, som ere gaaede igjennem eller ikke ere gaaede igjennem, at man har holdt paa, at Portoudgifter skulde betragtes som andre Kontorholdsudgifter. Dersom vi gik ind paa, at de skulde godtgjøres efter Regning, vilde det være at indføre et nyt Princip og derved kuldfaste det Princip, hvorpaa ikke alene denne, men mange andre Kontorholdslove ere byggede. Det er det, Udvalgets Flertal ikke har seet nogen Grund til. At den høitæredede Minister og et æret Medlem fra den anden Side af Salen (D. Christensen) holder paa, hvad der tidligere er opstillet af Ministeren selv, er meget forklarligt. Andre ærede Medlemmer af Udvalget have ogsaa sluttet sig til denne Anskuelse, men af helt forskellige Grunde. Det er nemlig paaavist, at der her i Landet eksisterer enkelte Egne, hvor det synes, at man ikke har opdaget den nyere Retning i den nyere Postlovgivning. Man maa forbauses over, at vi have en Institution, som gaar ud paa at give flere Hundrede Kroner til en Stafet — havde jeg nær sagt — med Breve, som i de fleste Tilfælde kunne gaa til Hvermands Dør for 4 Dre Stykker. Den Omstændighed, at der saaledes er enkelte Egne, som ikke ere med, har Flertallet ikke troet, var en tilstrækkelig Grund til at indføre her en hel Forandring i Maaden at regulere dette Spørgsmaal paa; thi det er dog aabenbart, at forinden man af denne Grund skulde gjøre noget Saadant, maatte man have Dplysning om, hvor-